

MONS. STANISLAV STOLÁRIK
rožňavský biskup
Námestie baníkov 20
SK - 048 01 Rožňava

Rožňava 13. mája 2020

Prot.č.:198/2020

Drahé rodiny,

pri príležitosti Dňa rodiny vás čo najúprimnejšie pozdravujem.

Rodina je spoločenstvo, ktoré chcel Boh. Najprv chcel manželstvo – aby muž a žena v láske a slobode uzatvorili zväzok, sľúbiac si vernosť, lásku a úctu v nerozlučnosti manželstva a otvorení pre požehnanie potomstva, v spolupráci so Stvoriteľom dali život svojim deťom a prijali ich ako dar a takto vytvorili rodinu. Takto to Boh chcel, takto to stále chce a to bude platiť, kým bude trvať tento svet.

Rodina je taká vzácna skutočnosť, že keď Boh posielala na zem svojho Syna, Ježiš chce žiť v rodine. Hoci na pohľad v úplne bežnej rodine, predsa však v jedinečnej, výnimočnej rodine, nakoľko má Matku Máriu – úplne výnimočnú ženu, ktorá je ako jediná z ľudí bez hriechu a Jozefa, ktorý mu nie je otcom, lebo Jeho Otcom je Boh. A dieťa – Ježiš hoci sa narodil ako človek, je zároveň Boh. Zvláštna rodina!? Jozef sa stará o Ježiša a Máriu so všetkou láskou a zodpovednosťou. Veď Mária je jeho milovaná manželka a o Ježiša sa stará ako najlepší otec. Mária je vzor ženy, matky, vychovávateľky, spolutrpiteľky so svojim Synom... Ježiš, hoci je Božím Synom, berie na seba „údel“ človeka, je odkázaný na starostlivosť svojich rodičov, „...a musia mu zúbky rásť“, ako sa spieva v jednej piesni, a zažíva všetko, čo my ľudia, ba oveľa viac – už ako malý je prenasledovaný... až po smrť na kríži. Rodina má nádherný vzor rodiny. A nielen vzor, ale má aj oporu a pomoc vo Svätej Rodine.

Môžeme povedať: „Ale oni boli všetci výnimoční, boli svätí...“ Áno, to je pravda, ale aj Mária s Jozefom sa potrebovali akoby „predierať húštinou“, keď nevedeli ako dopadnú veci, keď videli „pred seba“ len na „pár krokov“. Nevedeli všetko, ale mali istotu v Bohu. Keď sú nám blízki v tom, že aj oni sa museli v živote boriť s ťažkosťami, neistotami, námahou, nech sú nám blízki aj vo veľkej istote viery v Boha, ktorý o všetkom vie a nikdy nás nenechá samých, bez pomoci, ako nenechal samotných ani Jozefa a Máriu v ich skúškach. A výnimočný Ježiš? Boh sa stal človekom, nechal sa vychovávať ľuďmi – svojimi rodičmi, bol im poslušný, miloval ich.

Drahé rodiny, hoci žijete v nádhernej Božej ustanovizni, viem že život je náročný. Ťažkosti života sú veľmi rôzne. Niektoré stretajú všetky rodiny, iné poznajú len niektorí... problémy bývajú vo vzťahoch, vo výchove, v oblasti ekonomického zabezpečenia rodiny, tu nie raz vstupuje do hry nezamestnanosť zvlášť otcov rodín, v dôsledku čoho nezriedka dochádza k potrebe vycestovať za prácou až do zahraničia. Rodina je tým ochudobnená o reálne prežívanú jednotu, v horších prípadoch to vedie k rozpadu rodín. Prichádzajú aj rôzne choroby, a tie zákerné, zvyknú vziať rodine otca, alebo matku, manžela, alebo manželku, alebo dieťa, čo je pre rodičov najväčšia bolesť. Nie raz ochudobňujú rodinu

jedného z manželských partnerov a rodičov rôzne závislosti, nevery..., veľmi bolí a ubližuje domáce násilie a problémov je ešte oveľa viac.

Začal som problémami, lebo viem že sú a berú sily, optimizmus, neraz zdravie... ale život na zemi nie je len toto. Za niektoré veci a skutočnosti nemôžeme, ale mnohé môžeme ovplyvniť. Preto vás, milé rodiny, manželia, otcovia, mamy, deti, mladí, pozývam a povzbudzujem: bud'me ľuďmi nádeje! Boh nás na svet neposlal preto, aby sme len trpeli. Boh je Bohom radosti! On chce naše šťastie, čo nevylučuje to, že k ľudskému životu patrí aj utrpenie a kríž, ktorému sa nikto nevyhne. Ale od nás záleží, či ho budeme vliect', alebo ho budeme niesť „nesení“ Ježišom. To On s nami nesie aj naše ťažkosti a kríže. Nie sme sami. Keď máme vieru v Boha, máme aj nádej. On nám dáva tiež stále sviežu lásku, aby sme boli komunikátormi Jeho lásky hlavne voči svojim najbližším, ale aj ako svedkovia Jeho lásky vo svete.

Prežívame náročné obdobie pandémie koronavírusu. Boli sme izolovaní, aby sa nákaza nešírila. Rodiny boli takmer stále spolu. Bola to radosť či to bolo trápenie? Posilnili sa vzťahy, vzájomná láska, súdržnosť, alebo sa to už nedalo vydržať? Každá rodina si vie sama odpovedať na tieto otázky. Verte, že pokým sme na zemi, máme šancu zušľacht'ovať seba, svojich blízkych, vzťahy, naše rodiny. Ak nie sú ochotní všetci členovia rodiny, tí, ktorým záleží na ich rodine sa môžu zjednotiť v modlitbe, v obete za svojich najbližších a vyprosiť, čo chýba.

V deň rodiny sme pozvaní poďakovať za rodiny, z ktorých sme vyšli. Odpustiť, tým, ktorí nám možno v minulosti v rodine ublížili, nadviazať, alebo správne posilniť vzťahy. A to isté urobiť aj v rodinách, ktoré ste si založili a vrátiť sa k radostnému veľkému „áno“, ktoré ste si ako manželia dali pred oltárom Pána, k zodpovednému „áno“, ktoré ste dali na otázku, či chcete prijať deti. Milí manželia, vracajte sa k svojmu „áno“ danému na začiatku vášho manželstva a obnovujte si ho denne, nie formálne, ale vo vernej láske voči sebe a voči deťom so všetkým, čo táto láska žiada. Deti, vaši rodičia vás milujú a pre vás sa namáhajú. Vezmite si z ich života do svojej budúcnosti všetko to dobré, čo vidíte na ich živote.

Starí rodičia, podporujte svojou láskou, dobroprajnosťou, modlitbou rodiny svojich detí. Nech ste múdrymi, zrelými ľuďmi, ktorí vedia, kedy a čo majú povedať, kedy treba mlčať a že všetko potrebné o rodinách vašich detí je vždy možné a aj treba vyrozprávať Ježišovi, Márii a Jozefovi. Oni dobre pochopia, oni pomôžu. A deťom vyprosujte spoluprácu so Svätou Rodinou, aby účinnú pomoc prijali.

18. mája 2020 si pripomíname 100 rokov od narodenia Karola Wojtyły. Narodil sa v peknej rodine, ktorú spájala a budoval Boh. Karol nemal ľahké detstvo, ani mladosť. Postupne stratil všetkých svojich drahých – ešte ako dieťa mamu, potom brata, otca. Ako mladý, 21-ročný ostal sám. Vo veľmi náročnom dejinnom období vyštudoval a vyformoval sa na kňaza, stal sa biskupom, pápežom - svätý Ján Pavol II. Pamätáme si ho a nikdy na neho nezabudneme. Veľa znamenal pre Cirkev, pre svet, pre jednotlivcov... voviedol Cirkev do 21. storočia, miloval Slovensko. Dosiahol svätosť. Vo Wadowiciach, v rodisku sv. Jána Pavla II. 7. mája 2020 slávnostne otvorili diecézny proces blahorečenia jeho rodičov – Božích služobníkov Emílie a Karola Wojtyłovcov.

Podľa slov Mons. Slawomir Odera, postulátora procesu blahorečenia a svätorečenia Jána Pavla II. a teraz aj jeho rodičov: „sám Ján Pavol II. ... hovoril práve o rodine ako privilegovanom mieste, kde svätosť nachádza svoje korene, prvé zdroje, kde môže dozrievať po celý život. Takže ma neudivuje myšlienka o svätosti, ktorú Ján Pavol II. prežíval v domácom prostredí a potom ju dosvedčoval svojimi činmi.“

Čo dokáže rodina! Drahé rodiny, máte na dosah bohatstvo – nebo pre seba a pre svoje deti a pre mnohých. Ako žijú naše rodiny, ako ovplyvňujú svoje deti? Ako ovplyvnila Karola

Wojtylu ich rodina? Na čom potom on sám budoval svoj život? Čo spôsobil vo svete sv. Ján Pavol II.? Kol'kých priviedol k Bohu? Kol'ko ľudskosti, dobroty, lásky nám ukázal? Ale predovšetkým – ako a kam nás všetkých viedol svojim slovom a svedectvom života? Ako presvedčivo nám poukázal na Pannu Máriu, ako na našu nebeskú Matku, cez ktorú môžeme ísť k Ježišovi?

Milí mladí, muži a ženy stojaci pred životným rozhodnutím posilniť váš rozvíjajúci sa vzťah. K mladosti patrí odvaha i dôvera, ku ktorým vás teraz povzbudzujem. Majte odvahu posilniť svoj vzťah vo sviatostnom manželstve a majte dôveru, že to naozaj nie je „nepotrebný papier navyše“, ale Ježiš Kristus, ktorý mocou sviatostnej milosti robí z vás dvoch jedno telo, ktoré nech nijaký ľudský zákon nerozdeľuje, lebo ho veľmi zraňuje zvlášť na potomkoch. Majte dôveru, že vo vašich životných skúškach ten istý Kristus, ktorý vás nerozlučiteľne spojil, bude pri vás stáť so svojou pomocou. A buďte otvorení životu, lebo len tam kde je život, je budúcnosť.

Život na zemi je prípravou na prechod do prítomku večnej blaženosti. Žíme tak, aby sme sa tam dostali. Ako to povedal dnes už blahoslavený Karol Habsburský po sobáši s manželkou Zitou: „ a teraz si pomáhajme dostať sa do neba.“

Drahé rodiny, i manželia, ktorí hoci ste po deťoch túžili, nedočkali ste sa ich, možno ešte stále je čas uvažovať o adopcii. Proste v tejto veci zvlášť o svetlo zhora - sv. Jozefa, ktorému bol Ježiš zverený do výchovy. Všetkých vás potrebuje Boh, aby ste boli jeho svedkami, potrebuje vás Cirkev, aby ste do svojich prostredí, do sveta niesli Blahozvešť evanjelia, hodnoty a nemenné princípy ktoré dal Boh pre celý ľudský život, ale zvlášť pre manželstvo a rodinu! Všetkým nám hovorí: „Budete mi svedkami... až po samý kraj zeme.“ (Sk 1,8)

Všetkých vás zahŕňam do modlitby a žehnám vám

+ *Stolárík*
✠ Mons. Stanislav Stolárík
rožňavský biskup